Під тином Півень, біля хати,
Знічев’я смітник розгрібав
І, квокчучи, там дещицю клював,-
Наїдку не було, а так, аби клювати.
У сміттячку углядів якось він
Блискучу, кругленьку Перлинку
І дорогу таку новинку
Узяв та й викинув під тин.
— Не хочу я таких дурних новинок,-
Промовив він,— нащо здалась вона?
За жменю цих цяцькованих Перлинок
Не дав би я і зернятка пшона,-
Нехай дурний індик ковтає.

Так недотепа-неборак
Ганьбує те, чого не знає,
І думає, що добре так.
1890.